

ייעוץ פופריי

תולדות | עיונים | הערות

התחזקות | התעוררות | מכתבים

בעניני רביה"ק מברסלב זי"ע

מכתבי מוהרנ"ת - עלים לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכת"י
ביאורים וצינונים, הערות והארות

פרשת תצא
שנת תשע"ג

וזה בחינת כל ספר תהלים שיש דוד המלך ע"ה, שהוא שורש מלכות משיח, שהוא היה לוחם מלמות ה' כל ימיו בגשמיות ורוחניות, ונצח כולם על ידי הדיבור הפה, והיינו על ידי ריבוי תפילות בלי שיעור עד שכלל כולם ברוח קדשו בספר תהלים, ולכן זכה באמת למלכות נצחית שהוא מלכות משיח. וזה בחינת למנצח שהתחיל בהם רוב המומרי תהלים, כי זה עיקר ענין תהלים וכו' שהיא כל הדיבורים הקדושים שואמרים בשביל זכרון עולם הבא, שהעיקר הוא בחינת למנצח שצריכין להתגבר בזה בנצחון גדול ממש, כמו הלוחם מלחמה שצריך ליהרר שלא יאבד את לבבו, ויש בין שרי המלחמה כמה לימודים על זה לחזק את לב אנשי החיל בשעת המלחמה שלא יאבדו לבבם, כמו כן ממש הוא הענין בזה שצריכין לחזק את עצמו בעל עת מאד ולידע ולהאמין שאין שהוא יש כח גדול להדיבור מאד מאד, כי כי עיקר הנצחון על די הדיבור. וזה בחינת למנצח שהוכיח כל פעם קודם המומור, כאומר ומוכיח ומהיר כל מי שרוצה ליכנס ללחום מלחמת ה' שהוא מוכרח בזה, כי רק בשביל זה נברא והוא מלמד לכל אחד שכל מי שרוצה להיות מנצח במלחמה זאת יאמר מומור זה או מומור זה בפה מלא והוא למנצח והכן. כי הוא ממש כעין פירוש רש"י למנצח שהוא בשביל הלוי שמנצח בשיר וכו', אך אנתנו פרשנו למנצח על הכל כנ"ל. וכן הוא מחזיק את עצמו בדיבורו ואמר על עצמו למנצח מומור לודוד שהמומור הזה הוא לודוד שהוא מנצח את הכל בדיבור הקדוש, כי כן צריכין לחזק את עצמו הרבה כשרוצין לעסוק בתפלה ושיחה ודיבור בינו לבין קונו, ולהאמין שבוודאי ינצח על ידי זה, אם יהיה חזק בזה לעסוק בזה כל ימיו עד הסוף, עד שתצא נפשו, יהיה אף שיהיה, שזה נקרא מנצח בוודאי, כי אין שיהיה כבר נצח הרבה על ידי דיבורו הקדוש שדיבור וביקש מהשם יתברך להתקרב אליו, כל כל מה שעושין בשביל נצחון דקדושה נשאר קיים לעולם, בפרט דיבור וקול של תפלה שיקר מהכל עי"ש באריכות גדול באות י"ד].

ועוד לאלקי מלין מה שכתבתי בענין זה בחסדו הגדול עלי, ומאבתך ומאהבת כל אנ"ש שבקהלתכם, אמרתי לא אמנע הטוב להעתיק לכם מעט הנוגע להתעוררות ולעצות, אולי תזכרו עצמיכם היטב, ותשתדלו לקיים דבריו הק' ז"ל, אשר הם חייכם לנצח.

ומאליך תבין להראות האגרת הזוה, לכל אנ"ש החוסים בצלו הק' צלא דמהמנותא. ובפרט לידידי אוהבי באמת ר' שמשון נ"י, כי גם אליו שייכים הדברים האלה, אף על פי שלא שמע התחלתם בשבת נחמו, כי לא זכה להיות נמנה עמנו לא בשבועות, ולא בשבת נחמו, ולא בשום שבת וגם לא בחול. מרחוק הוא אוהב אותי באמת, וגם אינו מונע ממני מתנת ידו הטובה וגם זה טוב בודאי, יברכו ה' ויצליחו בכל אשר יפנה [הרהרני הנגיד ר' שמשון הגדול, מתלמידי מוהרנ"ת, דר בטולשטין ובטשעהרין].

אך אף על פי כן אדרבא מחמת זה בעצמו איני יכול להתאפק מלהוכיחו דרכו על פניו, בתוכחת מגולה מאהבה עצומה וחזקה שבלבי אליו, אהבה רבה ואהבת עולם, לא כך הוא המדה ולא כך יפה לך אחי חביבי להתנהג עמנו, אשר נתגדלת בינינו ואתה יודע האמת לאמתו [רומנו לו מוהרנ"ת שבימי נעוריו היה מקושר עד להפליא לעבודת ה' בהתעוררות מוהרנ"ת ז"ל, עיין ערכו באריכות]. שאסור להתרחק כל כך מלהתוועד עמנו עכ"פ ב' או ג' פעמים בשנה, פעם באיזה שבת, ופעם בחול אם אי אפשר בשבת, והלא אתה חפץ שאתן לך בנים, באמת אין בידי מפתח של בנים, אבל הוא אינו גם ביד השאר וד"ל [עיין מסכת תענית ב. אמר רבי יוחנן שלשה מפתחות בידו של הקדוש ברוך הוא שלא נמסרו ביד שליח, ואלו הן וכו', מפתח של חיה מנין דכתיב (בראשית ל') ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה ויפתח את רחמה, ועיין ליקו"מ ח"א סי' נ"ג וסי' ר"מ]. ואני חזק בדיבורי שדברתי עמך כבר כמה פעמים, ממה נפשך אם אפשר להמשיך איזה חסד ליתן לך בנים, בודאי תוכל לפעול פה בעזרת השם יתברך יותר מכל העולם כולו, ובודאי אתה צריך לשקוד על דלתותי יום יום, אולי יהיה עת רצון באיזה פעם שתהיה נפקד בישועה ורחמים בורע של קיימא, אמן כן יעשה ה'. ואם להפך חס ושלום ואי אפשר לפעול ח"ו, מכל שכן וכל שכן שאתה צריך לשקוד על דלתותינו, כדי שנוכל להזכירך בכל פעם תכליתך הנצחית, כי מה יהיה ממך, כי מי שאין לו בנים ח"ו אין לו שום תקוה לעולם הבא, כי אם על ידי תורה ומצות ומעשים טובים הרבה ולעשות מצוה שתהיה זכות הרבים לנצח, אשר אצלי תהלה לאל תמצא זכות הרבים לנצח הרבה, כאשר אתה יודע ומאמין בעצמך. [הרהרני ר' שמשון עדיין לא נפקד בוש"ק, ועיין לעיל מכתב נ"ה שכתב לו מוהרנ"ת "יזכה לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות וכו'", וכאן רומנו לו מוהרנ"ת שאם יסתופף בצלו, וידפוק על דלתי רבינו יזכה לבנים, ואכן ברכת צדיק עשתה רושם, ור' שמשון נתברך בבנים ובני בנים, וכן בחתניו רבניו, יראים ושלמים עוסקים בתורה ובידאת ה']

ובפרט שבאמת אין שום יאוש דבר שבעולם, כי יכול להיות שכבר נגזרה גזירה חזקה על האדם שלא יהיה לו בנים ח"ו, ואף על פי כן על ידי ריבוי תפלות ומעשים טובים, ועל ידי רבוי השקידה וכו', יעורר רחמיו להפוך מהיפך אל היפך, שיזכה לבנים של קיימא, כמו שראינו בחוש כמה פעמים, כמו שכתוב (בראשית כה, כא) ויעתר יצחק לה', ודרשו ז"ל (בבמות סד) למה נמשלו תפלות הצדיקים לעתר, אלא מה עתר מהפך התבואה כך תפלת הצדיקים מהפכין מדת הדין למדת הרחמים.

והעבר אין, מעתה אם עתה שומע לי תכין לבך להקשיב לאמרי הנאמרים באמת בשביל אהבתך לבד, בשביל תכליתך הנצחית. האמת שגם אהבתך עלינו מרחוק, יקר ונעלה מאד, בפרט נדבת לבך הטוב, יחזק השם יתברך את לבבך ולהוסיף בכל פעם, ולדעתי הייתי מרוצה שירחם עליך השם יתברך בשביל זה לבד לפקדך תיכף בורע של קיימא, אך מי יוכל להבין דרכי ה' שהוא יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל ח', אולי על ידי רבוי השקידה שהיית שוקד אצלינו, היית יוכל לפעול וכו' וכנ"ל.

דברי אוהבכם באמת המדבר מקודה שבלב, ומצפה לישועה בכל יום.

נתן מברסלב

מאמר: ראש בני ישראל

ליקוטי אמרים, תורת ושיחות והנהגות קדושות ממרן אור ישראל וקדושו

רבינו ישראל בעל שם טוב זצוקלה"ה

הנזכרים בספרי רביה"ק, ותלמידו מוהרנ"ת, ומשאר ספרי ברסלב

על זרע הבעל שם טוב
הכתוב אומר (ישעי' ה, ב)
ופרי הארץ לגאון
ולתפארת
(היי מוהר"ן סי' תקנ"ג)

לכבוד יומא הדילולא
דמרן הבעל שם טוב הק'
ז"ע, בחג השבועות

מאמר י"ג:

והשיב רבינו ז"ל שבלא זה היה בדעתו לילך אליו, ומיד הלך להצדיק הנ"ל וקיבלו בכבוד גדול מאד מאד, ובאהבה יתירה ובחיבה גדולה מאד מאד, וגודל האהבה והחיבוב שהיה להרב הקדוש מו"ה אברהם הנ"ל עם כבוד רבינו הקדוש ז"ל, אי אפשר לבאר ולספר. ושיחר פניו שיתאכסן אצלו, והשיב רבינו ז"ל שזה אי אפשר שיעמוד בקביעות אצלו, אך על שבת אחד יהיה אצלו.

וביום מחר שלח בשבילו, וקיבלו על שבת הראשון פ' נה, ובלייל שבת כפף רבינו ז"ל את ראשו שיברך אותו, וקפץ ד' אמות ממנו לאחוריו ברעדה גדולה, ודיבר בהתלהבות גדול ולא היה אפשר להבין מה שאמר, אך בסוף דבריו שמעו שאמר "איך אנו מתביישים בפני זרע הבעל שם טוב ז"ל", ולא רצה לברך אותו. אך את האיש שהיה עם רבינו ז"ל בירך מיד כשכפף ראשו, והי' שם בשעת הסעודה שמחה גדולה וכו'.

(שבחי הר"ן ח"ב אות י"ח)



יז.

בגלל אבות תושיע בנים

[בעת הנסיעה בחזרה מארץ ישראל] ובבוקר באו אל הספינה אנשי חיל שקורין בראנד וואך, ורבינו ז"ל עם האיש שלו הנ"ל רצו עוד לבא להתנפל לפני רגלי הקאפיטאן ולהתחנן לו שיניח אותם לשוב אל הספר, אך בתוך כך עקרו האנקירים וברחו לצד שהרוח נשאם מחמת פחד, כי המלחמה נתעוררה מיד, ונשמע קולם מאד ושמעו שם על הספינה קול גדול מאד של ההורמאטים והבאמכים ושאר קולות כאלו מענייני מלחמה, כי קולם נשמע למרחוק מאד.

וגודל הסכנה והאימה והפחד שהיה להם אז אין לשער, ונפלו למשכב שניהם יחד, ולא היה להם אפילו מין מים לשתות, כי לא הכינו להם כלום כנ"ל. וה' ברוב רחמיו וחסדיו נתן להם הן בעיני ישמעאל אחד.

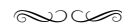
זו.

נכד מרן הבעל שם טוב

[על הדרך לארץ ישראל שהה רבינו ז"ל במדינת טערקין ומיד אחר נסיעתם מסטאנביל, בא אליו הסרסור הנ"ל, והראה לו אגרות הרבה מצדיקי דורינו ששלחו אליו בקשתם, להיות לעזר להאנשים הנוסעים מהכא להתם. כי הוא חשוב בעיני השר מלוכה, בכך תדעו אם תגלו לי מי אתם ומאיזה משפחה אתם הרי טוב, ואם לאו יש לאל ידי לעשות עמכם רעה אשר לא תוכלו כפרה, ולא יועיל הון לשחד בממון, ולא די שלא תסעו לארץ הקודש, גם תהיו בבית האסורים, וכיוצא בדברים אלה.

וכאשר שמע זאת רבינו ז"ל, מיד אמר לו האמת ששמו רבי נחמן, והוא נכד להבעל שם טוב ז"ל, ולר' נחמן מהארדיענקא ז"ל, מיד נסוג אחור הסרסור הנ"ל, והלך מאתו, וליום המחרת בא הסרסור בהכנעה אליו, ואמר לרבינו ז"ל בלשון אהבה וחיבה, רבי ה' עמכם, תדעו שכל המזכות תקבלו מאתי, ושכרם יהיה כפול על זה שגליתם לי האמת, כי אם לא הייתם מודים לי הייתי מוסר אתכם לבית הסוהר, והייתי נענש בעלמא דין ובעלמא דאתי, ובקשתי אתכם לקבל טוב מאתי הן בשכירות הספינה, הן בשאר דברים כי אני מוכן ומזומן לשרת אתכם.

(שבחי הר"ן ח"ב אות י"א)



זז.

זרע קודש מחצבתה

[בעת ששהה בק"ק מבריא יצ"ן] ושלח אליו הרב הקדוש המפורסם מו"ה אברהם קאליסקער ז"ל באשר שהיום הקזה הוא אצלו, על כן הוא מן הנמנע שילך אצלו ליתן לו שלום.

מדברי הרה"צ רבי נחמן מטשעהרין זצ"ל, על מרן הבעל שם טוב זצ"ל, ותורתו הק', בהקדמת ספרו "לשון חסידים":

...ובכל תקוותינו וישועותינו לנצח הוא רק על ידי התגלות תורתו הק' ודרכיו הק' העומדים לנו בעזרתנו סלה בפרט בעתים הללו בעקבות משיחא אשר התפשטות החושך והנורא מאד כפול ומכופל תהו ובהו וחושך וכו' ממש, אשר גם נביאינו הראשונים ז"ל, ראו כן תמוה איך יוכלו בני ישראל הק' לעמוד ולהתחזק עצמן ביראת ה' ואמונתו הק' בתוך התגברות החשכות כזה, וברוך ה' אשר הפליא חסדו ועמו והקדים רפואה למכותינו, ובאחרית הימים האלו שלח לנו מושיע ורב קדוש ונורא כזה, עיר וקדיש מן שמיא נחית...

מאמר משיב נפש

צ"ג

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מספרי קודש

מאת אחד הרבנים שלישי

סימן י"א: יושב בסתר עליון

שואל: אם הוא באמת כן כאשר דברת, כי יש כאן דבר נפלא ונורא מאד יותר ממה שיש במקומות אחרים, ותיקונים נפלאים אשר שאר צדיקים לא הבטיחו על זה, א"כ למה לא ראינו אצל רבותינו הקודמים לפני המלחמה, שכולם יעריצו כ"כ את הדרך הזה, ואצ"ל שהיה מהם כמה וכמה אשר סלדו מזה, עכ"פ למחצה לשליש ולרביע.

ואל תשיבני כי כל דבר טוב וקדושה יש מעט, כמו להבדיל ישראל בין העמים, ויראי ה' בין פורקי עול, ועובדי ה' בין סתם המון עם, ותאמר שכן הוא בזה, שיש מעט חסידי או מעריצי ברסלב בין שאר כלל ישראל. כי שונה הדבר לגמרי, כי הלא הרבים הנ"ל הם אותם שאינם הולכים בדרך התורה, או עכ"פ רק כמצות אנשים מלומדה, אבל כאן המדובר הוא בין יראי ה' וחושבי שמו, ורבותיהם צדיקים קדושים וטהורים שרפי מעלה ממש, אשר עבדו את השם בכל נימי נפשם, ואשר חזו ברוה"ק, והגידו ואמרו מה שראו למעלה בשמים ממש, וא"כ אין לומר עליהם שח"ו נבוכים היו בארץ.

ובאמת זה קשה לי יותר מכל הקושיות, כי הלא המה הם אבותינו ורבותינו אשר מפיהם אנו חיים, ומפיהם חיו אבותינו הקודמים, ואיך נאמר שבדור הזה נתחכמו וראו את החודש, מה שלא ראו אבותינו הקודמים.

וזה מרומז בדברי רש"י (ריש פרשת ויחי) למה פרשה זו סתומה, לפי שכיון שמת יעקב אבינו נסתמו עיניהם ולבם של ישראל וכו', ד"א לפי שרצה לגלות את הקץ ונסתם ממנו, ועמדו ע"ז במפרשים שלפ"ז היתה הסתומה צריכה להיות בפסוק שמדבר ממיתת יעקב, ולא בפסוק של ויחי יעקב.

אלא הכוונה הוא אדרבה, הואיל ונעשה זמן של סתימת עיניהם ולבם של ישראל, ויש אורך הגלות עם כל המסתעף ממנו, ע"ז צריכין את הצדיק שנקרא חי, שהוא יחיה את האנשים בזמנים קשים כאלו, אבל הואיל וענין זה תלוי בהגאולה, כי חיזוק הזאת הוא הכנה להגאולה, וענין זה צריך שישאר דוקא בסוד, ע"כ נעשה כל ענין החיות של הצדיק הזה בבחי' פרשה סתומה, היינו שנשאר סוד, והוא נעלם ונסתם מעיני העולם, כי בלא זה א"א שתהיה הבחי' של ויחי יעקב, נמצא שדייקא ע"י שישאר הפרשה סתומה, ע"ז זוכין בזמנים הללו לבחי' ויחי יעקב.

וכ"כ מצינו דבר פלא בפרשת פנחס, שכתב רש"י אע"פ שכבר נתנה כהונה לזרעו של אהרן, לא נתנה אלא לאהרן ולבניו שנמשחו עמו, ולתולדותיהם שיולידו אחר המשחתן, אבל פנחס שנולד קודם לכן ולא נמשח, לא בא לכלל כהונה עד כאן, וכן שנינו בזבחים לא נתכהן פנחס עד שהרג לזמרי ע"כ, ולכאורה כל הארבעים שנה שהיו ישראל במדבר, היתה נראה בעיני הבריות, כאלו פנחס הוא נתרחק מהקב"ה מכל שאר המשפחה, כי כולם זוכין לעשות עבודה במשכן השם, ורק הוא לא נעשה כהן, וכנראה שכך חשבו עליו השבטים, כי כשעשה המעשה של הריגת זמרי, אמרו עליו ראיתם בן פוטי זה וכו', ואילו היה מכבר נתגדל בעיני כל, ע"י מה שהיה עובד בהמשכן, אפשר שלא היו מדברים עליו כך, אבל היות שראו שלא נתקרב מהשי"ת, יכלו לרנן עליו, כי בוודאי מרחקו על שהוא בן פוטי.

ובאמת היה הוא נסתר בגדולתו כל השנים הללו, על שהיה ממתין לו גדולה נוראה כ"כ, כי אחר המעשה הזאת כבר נתגדל, כי תיכף אח"ז נעשה משיח מלחמה במלחמת מדין, ואח"כ בא"י נשלח כמרגל לרחב הזונה, וזכה להיות שם כמלאך שהוא רואה ואנו נראה (רש"י יהושע ב'), ואח"כ נעשה כהן גדול ומנהיג ישראל אחר מיתת אביו, ואח"כ נעשה אליהו הנביא שחי וקים לעד, והעיקר שהוא יהיה המבשר הגאולה העתידה, וע"כ כל העלמתו מקודם היתה רק בשביל שבו תלוי הגאולה העתידה, ע"כ הוא צריך בהכרח להיות מוסתר מקודם.

וכן כבר הביאנו לעיל מענן הרדיפות של דוד המלך, וכל ההסתרות שהיה עליו, הכל בשביל שהוא יסוד הגאולה, והוא צריך לבוא מכורך בכמה כרוכים והסתרות.

וע"כ אבותינו ורבותינו הקדושים הקודמים, כשהיו עדיין לפני התגלות הסוד הזאת, בהכרח הסתירו זאת מהם בשנים הללו, שזה י"ל הוא הכוונה בהשיר של ר' יצחק ברייטער הי"ד 'מהרבה עולמות שמו נעלם, והוא יתקן את העולם, כי זה כל האדם, היינו כי העולמות עליונים שבהם הלכו הצדיקים הקודמים אבותינו ורבותינו, שם עדיין היה נעלם שמו הקדוש של רבינו, כי הם לא ידעו עדיין מהסוד הזה, והטעם הוא כי הוא יתקן את העולם, שהוא מביא לתיקון השלם, שאין תיקון לאחרינו, שהוא כי זה כל האדם, היינו שנשלם האדם שהוא תכלית הבריאה, וע"כ עד זמן התיקון, צריך שיהיה שמו נעלם מן העולמות הללו, וכמו שסיפר רבינו בעצמו (מעשה א' בסיפורי מעשיות) כי הג' אנשים הגדולים שנשאו אילנות גדולות, שזה מרמזים על צדיקים גדולים, שורשי נשמות הרבה, הם לא ידעו מההר של זהב ומבצר של מרגליות, שגילה הבת מלך שהיא שם, ועוד דחו בדבריהם את המשנה המלך שהלך במס"ג לחפשה, וסברו שכל הענין הוא רק שטות ודמיון, כי הואיל ועדיין לא היתה הזמן לההתגלות הזאת, שהוא ענין תיקון השלם, ע"כ היתה הענין נעלם אפי' מאנשים גדולים כאלו.

סימן פ"ט

בעזרת השם יתברך, יום א' תבא, תקצ"ב

אהובי בני שיחי.

קבלתי מכתבך היום, והיה לי לנחת גדול, כי הייתי מצפה לזה, כי נפלאתי שבכל שבוע העבר לא ראיתי כל תמונה מכתב ידך, כעת החייתני בדבריך, בפרט מה שלמדת בבית הפאטשט וכו', כי באלה הפצתי שתחטוף עתים וימים לתורה ומעשים טובים בכל מיני עצות ותחבולות שבעולם [עיין לעיל מכתב פ"ו].

ובעת כבר שכבתי לישן על כן אין בפי מלה להרחיב הדיבור, בפרט כי בקרב נתוועד יחד באומין אם ירצה ה'. ויראה לכתוב לי מבני הנעורים שבקהלתכם, אם כולם נכונים לנסוע לכא ליום הכסא לאומאן, או טוב להם. יתר מזה אין לחדש עתה

דברי אביך המעטיר בעדכם

נתן מברסלב

שנת תקצ"ג

סימן צ'

ברוך השם, אור ליום ד' ערב יום כיפור אחר חצות לילה, תקצ"ג לפ"ק

מלך מוחל וסולח, יוכיניו לפעול בקשת סלח נא ביום הכיפור הקדוש והנורא הזה הבאה עלינו לטובה, עד שנוכה לחנוכה טוב, לחנוכה הבית המקדש שיבנה במהרה בימינו (ליקוים ח"ב סי' ד). ולעת עתה נזכה לחנך הבית המקדש מעט (יחזקאל י"א, טו למקדש מעט עיין רש"י שם) שאנו עוסקין בבנינו [כפי הנוכח לעיל מכתב ג' - ג' עסק מוהרנ"ת או לבנות הקלויז באומאן, ולמעשה לא נגמרה הבנין עד ראש השנה שנת תקצ"ד]. שנוכה שיוגמר בשנה הזאת לטובה בשלימות, ולהתפלל בו בראש השנה הקדוש הסמוך מאד מאד [אף שבעת כתיבת המכתב היה מיד אחר ראש השנה שנת תקצ"ג, עכ"ז כפי פריחת הימים והזמנים היה מוהרנ"ת רואה הראש השנה "סמוך מאד מאד", ועיין לקמן מכתב ק"ו שנכתב ל"א לספירות העומר, כתב מוהרנ"ת ג"כ טרידנא טובא וכו' ובפרט בענין בנין הקלויז באומאן וכו' להתפלל בו בראש השנה הסמוך הבא עלינו לטובה", וידוע אמרת רבינו"ל (כוכבי אור) שמיד אחר ראש השנה מטה אנו ושומע השמש קורא לקום באשמורת הבוקר לסליחות בחדש אלול] הבאה עלינו לטובה, כי השנה פורחת מאד, ובקרוב יגיע ראש השנה של שנה הבאה לטובה.

מי יתן שנוכה בשנה הזאת להמשיך עלינו קדושת ראש השנה העבר והבא, ונזכה לשפוך לבינו כמים נוכח פני ה' בכל יום, בפרט ביום הגדול והנורא הזה הוא יום הכיפור הקדוש הזה הבאה עלינו לטובה, ונזכה לחתימה טובה לנצח.

מכתבך קבלתי בתחלת הלילה הזאת, ובודאי לא עלה על דעתי לכתוב לך עתה דברים אלה, אך מאת ה' היתה שנוסע מוסר כתב עתה בעת חפזון כזה, אשר מלאכים יחפזון וכו' (נוסח ונתנה תוקף בתפלת מוסף דימים נוראים), ומחמת הטירדא עתה לא רציתי לכתוב, אך נזכרתי אולי זה שייך לקבלת יום הכיפורים הקדוש הבאה עלינו לטובה.

ועתה אני רואה זאת בעיני, כי הזמין לי השם יתברך להזכירך מענין בקשת סלח נא כדי לזכות לחנוכה (ליקוים ח"ב סי' ד), ובודאי כדאי וכדאי לכתוב עתה דבר נפלא ונורא כזה, שכמה וכמה עולמות קדושים עליונים לא ידעו מזה, ובימינו בימינו נתגלה סוד חידוש כזה. ובלבד נעימות קדושת התגלות חדש כזה, הוא נצרך לנו מאד מאד לכל אחד ואחד, בפרט עתה בעת הזאת בערב יום הכיפורים, שאנו צריכין לזכור זאת היטב לבקש מהשם יתברך הרבה הרבה, סלח נא וכו', עד שנוכה לחנוכה טוב, להמשיך עלינו הארת בן ותלמיד, שנוכה כל אחד לידע בכל מקום שהוא, בכל עת ורגע, כי ה' אתו ועמו וקרוב אליו מאד מאד, כי מלא כל הארץ כבודו.

עס איז געבליבן בעטען צו פארדינגען אין אומאן במשך פון די ימי ראש השנה שנת תשע"ד הבעל"ט

עס איז א גוי'אישע הויז, אויף טאלסטוי גאס, נעבן די בית המדרש "חסידים ברסלב" פון הרה"ח ר' שמשון שווארטץ שליט"א

פאראינטערעסירטע ביטע רופט ר' נחמי' שווארטץ ניי"ו 845.248.1259

כוונת ההערות והצינונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצונינו בעו"ה להדפיס כל המכתבים עם ההערות כדי לזכות את הרבים, לכן נשמח לקבל באימיל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנ"ת ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוונתם למפרע

למכתבים למערכת, וכן לכתוב מאמרים להופיע בעטען סופר, אן להערות, וכן

מי שברצונו שייגע לו העט סופר על יד האימיל, יפנה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

אן להפעקס: 845.781.6701

להודיעה על מול טוב לאנטי, יש לשלוח הודעה (עד יום ג' בשעה: 9:00 בבוקר):

שיעורים אויף אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן !

לימוד ספה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום

מען קען הערן אויף "אוצרות ברסלב" יעדן טאג א

עמוד בספה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אויף אידיש" מיט א קלאהר"ן הסבר, לויט די

מפורשים און לויט ווי עס איז מבואר אין ליקוטי הלכות

חזקו ואמנצו אחיי ללמוד ספריו "בכל יום", ולענין ולחפש בהם למצוא בהם

בכל פעם עצות להציל נפשיכם (על"ת מכתב ש"ג)